

Po úvodních obřadech Mše sv. následuje bohoslužba slova. Její hlavní části jsou: čtení z Bible (jedno čtení a evangelium, případně v neděli a slavnosti dvě čtení a evangelium), vyznání víry a přímlyvy. Mezi biblickými čteními se zpívá žalm, jiný biblický chvalozpěv, nebo jiný liturgický zpěv.

Začněme otázkou, proč vlastně biblické texty při Mši sv. čteme. Tato otázka se může zdát hloupá, ale správná odpověď je velmi důležitá. Čtení z Písma při Mši sv. má jednak za úkol poučit shromážděné křesťany, jednak oslavovat Boha. Jde tedy o skutečnou bohopoctu, která je zároveň k našemu užitku. Proto církev stanovuje, že máme při Mši sv. pozorně naslouchat a zdůrazňuje i význam chvil ticha při bohoslužbě, které nám umožňují lépe vnímat a zažít to, co jsme slyšeli, a zároveň předepisuje takové způsoby čtení a vnější úcty, které mají dokonce povahu adorace – modlitba před čtením evangelia, okuřování evangeliáře apod.

Číst liturgické čtení je tedy zásadně důležitý liturgický úkon. Ti, kdo v kostele čtou, si toho mají být vědomi, a nejen číst srozumitelně, ale svou četbou oslavovat Boha a sloužit Božím slovem všem přítomným věřícím. Vždy, když jdeme v kostele číst, řekněme si, že jdeme přede všemi a za všechny uctít Boha a druhým lidem co nejsrozumitelněji předložit Boží slovo k jejich poučení a povzbuzení.

Církev pro tento velký úkol od začátku vybavovala služebníky Božího slova zvláštní posilou a požehnáním. Čtenář neboli lektor byl dříve člověk s tzv. nižším svěcením, který nosil zvláštní liturgické roucho. Dnes je služba lektora označována jako jedna z tzv. liturgických služeb laiků. Na lektora už nejsou lidé svěceni, ale je jim tato služba liturgickým obřadem svěřena. Jde o vnější církevní pověření a požehnání. K této službě mohou být pověřeni všichni věřící, muži i ženy. Nejde o nějakou zbytečnou pompu, ale o reálný projev starosti o službu Božím slovem při liturgii. Jsme slabí lidé a naše snaha má být a musí být podpořena Božím požehnáním, jak ho zprostředkuje církev.

Nechme se tedy oslovit. Prosíme, aby se ti, kdo pravidelně čtou z Písma sv. zamysleli, zda nepřijmou toto pověření slavnostně a oficiálně jako vyjádření ochoty a připravenosti sloužit tímto způsobem svým sestrám a bratřím ve farnosti.

zdroje/doporučená četba

Sk 2, 42: Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se.

Katechismus katolické církve 1349